

HONTI LAPOK

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP

Megjelenik minden kedden.

Előfizetési ára: Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr. Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes száma 10 kr.

Felelős szerkesztő:
Halász Ferenc.

Hirdetések: Hivatalos hirdetések 100 szóig
1 frt 60 kr. Ezentul minden megkezdett száz szóval
1 frttal több. Nyilttér sora 15 kr. Bélyegdíj min-
den egyes beiktatásért 30 kr.

Egész tisztelettel kérjük azon olvasóinkat, kikhez külön levélben is fordultunk, hogy méltányos tekintettel a lap nyomdai előállításának költséges voltára, az elmúlt évnegyedre hátralékos, valamint a most folyó évnegyedre szóló előfizetési pénzeket azonnal beküldeni sziveskedjenek, hogy a lap szétküldése körül fennakadás ne álljon elő.

A vidéki városok.

nov. 5.

Nógrádvármegye törvényhatósága nem régiben mozgalmat indított meg arra nézve, hogy a vidéki városokban az új építkezésekre vonatkozó eddigi 10 évi adómentesség 15 évre emeltessék fel a törvényhozás által.

Tizenöt vármegye törvényhatósága azonosította magát a mozgalommal s most a törvényhozó testület asztalán vannak a kérvények. Ezek a kérvények telvél panaszokkal a vidéki városok érdekeinek háttérbe szorítása tekintetében és e panaszok valljuk meg őszintén — sok tekintetben, különösen pedig a felvidéken ugy nemzetiségi mint gazdasági szempontokból, nagyon is jogosultak.

A kormány adott néhány nagyobb vidéki városnak kir. táblát, pénzügyigazgatóságot, másoknak vasuti üzletvezető-

séget, tanintézeteket stb., de a gazdasági élet tevékenységét a székes-fővárosba összpontosította. Mi örülünk a főváros emelkedésének, de olykor bizonyos aggodalom fog el, midőn látjuk, hogy ezzel a gyarapodással az ország egyetlen vidéki városának a fejlődése sem halad párhuzamosan, sőt egyes városok, amelyek valamikor a gazdasági élettevékenység jelentékeny gócpontjai voltak, visszaesést mutatnak.

A vidéki városok fejlődését komolyan akarja a kormány. Erre mutat ama törvényjavaslat, mely a városokban épülő házak 15 évi adómentességét fogja tárgyalni. És ez első lépésnek feltétlenül helyes lesz. De csakis első lépésnek. Itt nem szabad megállapodni, mert ha ez a kormányintézkedés elő is fogja mozdítani valamelyes módon a fejlődést, nem adja meg egészen az egészséges fejlődés minden feltételét. De nem is adhatja meg a fejlődés minden szükséges kellékét, mert hiszen nyilvánvalóan, minden kis városnak magának kell első sorban arra törekedni, hogy a hasonlók között érdemessé tegye magát a nagyobb fokú decentralizáció majdani elérkeztekor, az elsőbbség elnyerésére.

Itt az ideje, hogy a vidéki kis városok, különösen azok, melyek tudatával birnak elmaradottságuknak, iparkodjanak helyre ütni.

Országszerte azt hangoztatják, hogy eljött ideje annak, hogy a kormány a

— Hát igazán szeret engem Andor?

— Oly igaz mint élek, feleli nagy páthoszszal emez.

*

Margitot a másik nevére Kövesynek hívták. Szép leány volt, szőke haja és kék szemei arcát igen érdekessé tették. Az apja földbirtokos ember volt és holdjai nagyobb számban lehettek az ezernél, mert a városban a regálebérlő zsidó után a leggazdagabbnak mondták.

Andor István, ez igaz, hogy nem volt olyan gazdag, mint Margiték, hanem igen tehetséges író ember. A fent omlított bál után a neve alatt már egy verskötet jelent meg és 3 sajtópöre volt, úgy hogy ha versei folytán nem is, de pörei folytán, — melyekben a saját védelmére mindég kitünő beszédek mondott, — mindenestre ismert nevü ember lett az országban.

Hát ugy egy évre lehetett ama bizonyos bál után, mikor Margit meg Andor egy találkozásuk alkalmával, azt a fogadalmat tették, hogy egymás nélkül nem élnek.

— Esküszöm, no mire is esküdjem Margitkám? kérdé Andor.

T á r c a.

Milyenek a férfiak.

A „Honti Lapok“ eredeti tárcája.

Talán a Margit második bálján történt.

Egy fiatal ember, Andor István nevü, — valami egyetlen udvarló lehetett, — mert olyat mondott neki, hogy a szép Margit, majd hogy sirva fakadt.

Szegény Andor, ezt nem akarta, és mindjárt sietett Margitot vigasztalni.

— No ne sirjon Margit kisasszony. Már miért is sirna?

— Ugyan menjen, maga esuf, szólt oda neki Margit.

Andor ennyiből megértette, hogy a harag nem olyan nagy; sőt inkább szent közöttük a béke, és hogy jobban megerősítse azt, együtt táncoltak egy négyest.

Már ugy hajnal felé sehogysem haragudhattak egymásra, mert ha valaki oda figyelt volna rájuk, valami párbeszédnek ilyen végét hallotta volna:

vidéki városok gyarapodását gátló okok elhárításának szentelje figyelmét és a gazdasági politikát akként irányítsa, hogy a fejlődésre képes s a gazdasági élettevékenységben kisebb-nagyobb szerep betöltésére hivatott vidéki városok hivatásuknak megfelelhessenek.

Az őstermelés középpontjait képező városainkat el kell látni mindazon kelékekkel, amelyek ezek terménypiacait emelik s azoknak nemcsak a vidéki, de országos szempontokból is jelentőséget adnak, míg más városokat, amelyek fekvésük és egyéb viszonyaiknál fogva erre alkalmasak, mint például Ipolyság is, a gyári, kézmű és háziipar központjaivá, ezek termékeinek lerakó piacává kell lenni.

Valóban szép gondolatok; méltók arra hogy elmaradt városunk előljárósága és ezek felettes hatósága megszivleljék és bizonyos konzekvenciát vonjanak le magukra és működésükre nézve. Ha képesek megérteni az országos jelszót, s a kormány intencióit, akkor a 15 éves adómentesség 10-15 év múlva teljesen új alakban fogja bemutatni a mostani vidéki városokat. Az idő meghoz mindent embert és intézményt egyaránt. Ezen reményben üdvözöljük a tizenöt éves adómentességet is.

Innen — Onnan.

— Karcolatok. —

Mit kívánjunk a szerkesztőnek most, midőn közel az idő, hogy lapja a második évfolyamba lép? Egy kívánság van, a mi mindent kifejez: Adjon az Isten sok — *Libertinit!* Mert ő nem csak munkatárs, de előfizető is és még tetejébe — hirdető.

Egy fiatal közigazgatási tisztviselőt — kit azelőtt, akár egy esetleg Korponán létesítendő második alispáni állásra még kötéllel sem lehetett volna megfogni — Libertini „Extra Korponam non est vita” című verse annyira kedvezően hangolt Korpona iránt — hol bor, kártya és szerelem, mindennap megterem — hogy azóta alig várja, miszerint Korpona *halmai* között édes otthonát feltalálja.

— Esküdj bármire, vagy ha nem is esküszöl, én megbizom férfi-szavadban is.

— Jó, hát szavamra fogadom, hogy legközelebb megkérem apádtól kezdet.

— Nagyszerű lesz, tapsolt kis kezével Margit, — hanem mielőtt második köteted napvilágot látna.

— Igen, felelt Andor, és a lehető legkomolyabb arccal eltávozott.

Kövesy ur az elköltött ebéd után elmaradhatlan fekete kávéját szüresölte éppen, és végig nyújtózva a puha kereveten a lapot kezdé olvasni. Ekkor kopogtatás hallatozott és egy kedvetlen „tessék” után benyitották az ajtót.

Andor volt.

— Mi járatban van Andor uram, szállítja meg a házigazda Andort, tessék helyet foglalni.

— Köszönöm, felelt ez, — engem olyan komoly ügy hozott ide, hogy azt állva kell elmondanom.

És olyan hangon, a milyen csak azon költőknek sajátja, kik már a második kötet verset rendezik sajtó alá, elmondá, hogy ő és Margitka iszonyuan szeretik egymást, és szavait ünnepélyesen végzé, hogy:

A kormánypárti „Magyar Ujság” a mely azelőtt gyalázó cikket közölt Seitovszkyról, most így emlékszik meg róla, abból az alkalomból, hogy Seitovszky alispán egy polgári házasság megkötésénél beszédet mondott: „Hangos éljenzésben tör ki az igaz magyar államférfiu nyilatkozata hallatára a közönség...” Remélhető, hogy a nógrádi szabadelvűpárt magáévá teszi a félhivatalos sajtó nézetét s frontot változtatván, a tisztújító közgyűlésen az alispán választásnál hangos éljenzésbe tör ki az igaz magyar államférfiu nevének hallatára... a mely éljenzés visszhangra fog találni az egész megyében.

Tehát a néppárt Hontban is diadalmasan bontotta ki — reverendáját.

Pongrácz Lajos kimaradt a megyebizottsági tagválasztáson, kár ez az ellenzékre, a mely kibuktatta, de szégyen a szabadelvűpártra, a mely őt kibuktatni engedte. Tehát nem tagja ő már annak a bizottságnak, a melynek disze volt. Disz? Adnak is arra valamit Hontban a pártok?!... *Szavaidogép,* az kell nekik!

Laszkáry Pál kijelenti általunk, hogy nem ő az a Laszkáry, a ki főrendiházi tagsági jogát rövid idő óta gyakorolja. Ezuttal kinyilvánítja azt is, hogy ő — *nem a főrendiházba* gravitál.

Mig Kovács főorvosunk a versenyeken *elsőnek* érkezik be sárga kis lován, addig betegek *utolsók* — Szent-Mihály lován.

Rudnay főispán kijelentette, miszerint ő nem mondta azt, hogy ő már több törvényhatóság kormányzását el *nem* vállalná.

Ha ez még egy darabig így tart, úgy a helyett, hogy neve után elősorolná a temérdek megyét, melynek főispánja, egyszerűen így fogja magát Rudnay címeztetni: *Felső-Magyarország főispánja.*

Rudnay, Herman Károly nógrádi főszámvevő ellen fegyelmi vizsgálatot rendelt el, mert a folyó évi naplót nem találta bekötve. Totovics Kálmán főszámvevőnk a mint meghallotta e rémhírt, rögtön elhívatta Kanyó könyvkötőt s a már egyszer *bekötött* naplót — *újra bekötötte.*

F a g y o s s z e n t.

A hét eseményei.

— **Halottak ünnepe.** E hó 1-én, minden-szentek estéjén városunkban is kegyelettel adóztak a halottak emlékének. Látványos képen

— Megesküdtünk, miszerint egymás nélkül nem fogunk élni.

— Jó kedves Andor uram, — felel Kövessy, fel tudom fogni és respektálok is érzelmeit, de mondja meg őszintén, miből fognának élni.

Andor a cinikus válasza kicsit lehült, de azután imigyen válaszolt:

— Én egy lapnak vagyok rendes dolgozó-társa, azután más lapokba is irok és most adom ki II. kötet költeményemet, a mi szintén szép összegeget hozna, és ezekből két személy egész boldogan megélhetne.

— Jól van Andor ur, ezek mind olyan bizonytalan dolgok, Margit még úgy is fiatal, hát ha biztos existenciája lesz, teszem évi 4000 forint, hát beszélhetünk róla.

Andor nem szólt semmit, hanem igen sötéten gondolkozva állt, míg a házigazda barátságos mosolylyal szólt:

— Ugy gondolom, hogy ezért csak maradunk, akik voltunk.

— Természetesen, — felelt a költő — s igyekezni fogok Margitkát elnyerni magamnak.

hullámzott egy nagy emberholy a temetőben a felkoszorúzott sírok közt, néma gyászban vegyítve egybe a kegyelet forró könnyeit a sírok hideg esteli harmatával. Egyformán megkapó látvány volt a tehetősek káprázatos kivilágítása, és a horpadt sírok egyszerű méceskéje. Még a hidegen gondolkozó, szkeptikusban is nyomasztó bántó érzést vert fel a besüppedt, keresztetlen sírok elhagyottsága, hol nem könnyezett a szerető kegyelet. Vajjon nem fájt-e az lenn a szegény, elfelejtett hideg hamvoknak?

— **Főispánunk javadalmazása.** Jövő évre az ország 63 főispánja közül 18 olyan főispán részesül első osztályu javadalmazásban, kinek megyéjében a létszám a háromezrezeret meghaladja. Ezek közt van felvéve *Rudnay Béla* a mi főispánunk is. Ezen javadalmazás 5000 frt évi fizetést és 600 frt lakbért jelent, míg a többi főispán 4000 frt évi javadalmazásban részesül.

— **Főszolgabírói változások.** *Rudnay Béla* főispán *Nyáry Alfonz* báró *korponai* főszolgabíró a nyugdíjba távozott *Nigrovich Bertalan* helyébe a szobi járási főszolgabírói állásra helyettesítette. Az így üressé vált *korponai* főszolgabírói állást pedig helyettesi minőségben *Halmay László* árvaszéki előadó-jegyzővel töltötte be. *Halmay László* a megyei tisztviselői kar egyik legfiatalabb, de egyik legtevékenyebb tagja, ki hat évi közszolgálat alatt szakképzettségét előnyösen mutatta be, úgy hogy *Rudnay Béla* választását szerencsésnek találjuk, valamint abban sem kételkedünk, hogy az általános tisztújításra a megválasztatásához szükséges rokonszenveket *Halmay László* maga részére megnyerni fogja.

— **Előléptetések.** A novemberi előléptetések alkalmával a király *Sárpy György* csendőrfőhadnagyot századossá, *Mészáros János ipolysági* csendőrtiszt helyettesét pedig hadnagygyá léptette elő.

— **Áthelyezés.** *Vanka Béla* ipolysági pénzügyőri biztost saját kérelmére *Losoncra* helyezték át.

— **Közigazgatási bizottsági ülést** hivott össze f. évi november 9-ik napjára *Rudnay Béla* főispán.

Andor a fővárosba ment és vagy két hétre levelet írt Margitnak, melyben tudatja, hogy „mindennek vége. Apád megtagadta kezdetet és én talán meg is ölöm magamat. Isten veled.“

Margit ezt igen a szívére vette volna, ha apja meg nem magyarázza neki, hogy Andor csak szegény író ember és vele bizony talán nélkülözni is kellett volna.

De azért a levelet mégis összecsókolta, és a szíve fölé rejtette.

Délután egy bizalmas barátnője *Hegyí Ilonka* jött hozzá látogatóba.

— Hogy vagy Pistáddal — kérdi.

— Szegény Andor, felelé Margit. Apám kikosarazta és most azt írja, hogy megöli magát miattam.

— Megöli magát? — kérdi gunyosan Ilonka.

— Igen, érted, miattam!...

— Hahaha, — kacagott Ilonka teli torokkal

— megöli magát.

— No mit nevezsz? — kérdi ez megütközve.

— Hát azt, hogy Andor tegnapelőtt megkérte *Faragó Sárkút*-t. és oda is adják neki.

November.

— **A műkedvelői est** iránt úgy várossunk, mint megyénk intelligenciája élénk érdeklődést mutat. A műsor igen változatos, amennyiben zongora, cimbalom, párdal, melodráma, monolog, szavalat és felolvasás van bele illesztve, melyekre a rendezőség több művész-erőt volt szerencsés megnyerni. A jövedelem a korecsolya-egylet céljaira van szánva. A zárt körű est, nem mint múlt számunkban jeleztük, e hó 16-án, hanem e hó 23-án lesz megtartva, és a műsort, valamint a működők neveit a legközelebb sétküldött meghívók fogják közölni.

— **Műkedvelők Korponán.** A *korponai* kaszinó e hó 9-én az alsó-fogadó nagytermében műkedvelői előadással egybekötött táncmulatságot rendez. Belépti díj: személyenként 1 frt, családjegy 2 frt. Kezdeté este fél 8 órakor. Műsorozat: 1. *Intermezzo.* Mascagni „Parasztbecsület“ című operájából. Előadják: hegedűn Dr. Pazár Zoltán és Szmétana Szaniszló urak, harmoniumon Lehotsky Gusztáv ur. 2. *A dobogó sziv.* Heine H. dalaiból, zenésítette Rosenhein J. Eneki Albert Gizella urhölgy, harmoniumon kíséri Szmétana Szaniszló ur. 3. *Románcz.* Ziehrer „König Jerome“ című operettjéből. (Vonós ötös.) Előadják: Dr. Kramár Pál, Lehotsky Gusztáv, Dr. Pazár Zoltán, Suhajik Gusztáv és Szmétana Szaniszló urak. 4. *Barátságból.* Vigjáték egy felvonásban. írta Taylor Tamás, fordította Csiky Gergely. Személyek: Dr. Porzó ügyvéd — *Télessy Jenő* ur, Margit, neje — *Paulinyi Ida* urhölgy, Jámbori. Porzó barátja — *Szerényi Nándor* ur, Jolán, neje — *Sztrakovics Malvin* urhölgy, Tollagi, Porzó segédje — *Horváth Antal* ur. — Örömmel hozunk hirt eme szép műérzékre valló mulatságról.

— **Véres párbaj.** F. évi október 31-én *Balassa Gyarmaton Zubovich Fedor* huszárszázados, az érdekes sportember *Forgách Antal* gróffal súlyos feltételek mellett kardpárbajt vívott. Erős néhány másodperenyi összeütközés után *Zubovich Fedor* súlyosabb vágást kapott a feje közepén. Az érdekes párbajnál gróf *Forgách* segédei voltak: *Simonyi Dénes* és *Ivánka Oszkár*; *Zubovich* segédei pedig: *Kosztolányi Károly* huszárcapitány és *Vidaes János*. Orvosok: dr. *Kovács Sebestyén Endre* és dr. *Szendró Jenő*.

— **Uj ügyvédi iroda.** *Szathmáry Ödön* dr. az ipolysági ügyvédi kar legfiatalabb tagja, ki eddig *Héderváry Antal* ügyvédi irodáját vezette, a Rác Imre dr.-féle házban önálló ügyvédi irodát nyitott.

— **Lelkészeválasztás.** A *báthi* evangélikus egyház az október 27-én tartott választás alkalmával *Baltik Pált*, *Baltik Frigyes* dunáninneni ev. püspök fiát egyhangulag lelkészévé választotta meg.

— **Baleset.** Mint sajnálattal értesülünk *Zmeskall György* palásti földbirtokos múlt héten kocsijából kiborult, és lábát törte.

— **Pályázatok.** A *csalómiai járási orvosi állásra* pályázat van nyitva. Illetményei 500 frt fizetés, 150 lakbér. A pályázat november 15-én jár le — *A deméndi anyakönyvvezetői állásra*, mely 300 frt tiszteletdíjjal jár, az 1894. évi XXXIII. t.-cz. 8 §-a szerint felszerelt kérvények e hó 30-ik napjáig nyújtandók be.

— **Szomorú rovat.** Özv. *Molnár né* szül. *Szabó Orsolya*, *Ellenbogen Ármin* anyósa szombaton meghalt.

A közönség köréből.

Saját kérelmem folytán *Losoncra* történt áthelyezésem alkalmából, tekintve, hogy új állomásomat sürgősen kell elfoglalnom s így módomban nincsen jóakaró ismerőseimtől és barátaitól személyesen bucsuznom, ez uton fejezem ki a legszívélyesebb „Isten hozzád“-ot azon kérelmem kapásában, miszerint jóakaróinkban és barátságukban jövőre is megtartani kegyeskedjenek. biztosítván egyben őket arról, hogy jóindulatukat és barátságukat drága emlékként mindenkoron ápolni és megőrizni fogom Ipolyságon, 1895. évi november hó 3-án.

Vanka Béla,

m. kir. pénzügyőri biztos.

A kőbányai Királysörfőző

részvénytársaság

tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy sör gyártmányainak elárúsítását megkezdte és azokat:

Ászok, Király, Márciusi, Korona s Bajor-sör elnevezéssel hordókban és palackokban hozza forgalomba.

Kivánatra árjegyzék ingyen és bérmentve. 4—6

1016. 1895. tkvi sz.

H i r d e t m é n y.

Csákóc község telekkönyvei birtokszabályozás következtében átalakították és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. teikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. c. 15. és 17. §§-ai alapján, — ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t. c. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is. — valamint az 1889. XXXVIII. t. c. 7. §-aiban és az 1891. XVI. t. c. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t. c. 22. §. alapján történt törlések érvényességét kimutatják, — e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis 1896. évi április 30-ik napjáig bezárólag alólirt tkönvi hatóságához nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. c. 16. és 18. §§-ainak eseteiben ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat a fentebb kitűzött határnapig nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülirt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t. c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. c. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz az 1. pontban kitűzött záros határidő alatt nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság Korponán 1895. évi július 30-án.

Libertini,

2—3

kir. jbiró

1203. 1895. tkvi sz.

H i r d e t m é n y.

Felső-Alsók község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakították és ezzel egyidejűleg mindazokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX., t. c. az 1889. XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. c. 15. és 17. §§-ai alapján, ide értve e §§-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t. c. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint 1889. XXXVIII. t. c. 7. §-a és az 1891. XVI. t. c. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t. c. 22. §. alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis 1896. évi május hó 15-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. c. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat a fentebb kitűzött határnapig nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülirt eseteken kívül 1892. évi XXIX. t. c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. c. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz az 1. pontban kitűzött záros határidő alatt nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves vezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság Korponán 1895. évi szeptember 3-án.

Libertini,

1—3

kir. jbiró.